

.....C8J VOCABULARIUM

Ik zal zelf beginnen met enkele termen, die voor ons in de geest: nogal belangrijk zijn en daarom veel in onze betogen voor plegen te komen.

Ziel

Goddelijke kern, een eeuwige kracht, waaruit het gehele wezen leeft. Dit omvat tevens de uiteindelijke vorm of tijdloze waarde van het ego.

Geest

Het besef dat het ego omtrent zichzelf bezit wanneer het zich, hoe dan ook, in tijd beweegt. Hierdoor is er sprake van een ik-voorstelling. Het doel van de geest is deze ik-voorstelling zozeer uit te breiden en af te ronden dat zij uiteindelijk beantwoordt aan het in de ziel reeds vastgelegde ik-beeld.

Stof

Het vaak door de mens verachte voertuig, dat vaak vele dierlijke kwaliteiten bezit, maar voor de ervaring op aarde en de ontwikkelingsmogelijkheden van de geest noodzakelijk is, zodat het alleen reeds om die reden alle aandacht waard is.

Sferen

Gebruikt en bedoeld als in de zin: de geest leeft in vele sferen. Onder sfeer verstaan wij in dit verband een bepaald levensbereik, dat als een wereld wordt beleefd door de entiteiten, die er gezamenlijk door hun besef deel van uitmaken.

Een sfeer is niet feitelijk of ruimtelijk beperkt, maar wordt slechts beperkt door het besef van haar bewoners. Hogere sfeer betekent dus in feite een uitgebreider besef van degenen, die in een dergelijke sfeer bestaan, terwijl lagere sferen allen besloten liggen in de hogere sfeer en er een vaak onbelangrijk, deel van uitmaken.

Het betreden van een hogere sfeer betekent dus voor het ik een uitbreiding van het bestaan, maar niet een feitelijke verandering van het bestaande voor het ik. Alleen de eigen mogelijkheden en erkenningen zijn dus anders geworden.

Astrale sfeer of wereld

Hieronder verstaan wij fijne, niet vast gegroepede materie, welke onder bepaalde invloeden tijdelijk vorm kan aannemen en binnen die vormen een zekere mate van energie kan opslaan, zodat dergelijke vormen een zeker potentiaal kunnen hebben.

Vormen, in deze wereld zo opgebouwd, kunnen die energie onder verschillende omstandigheden afgeven, ook aan materie.

De inwerking van de astrale sfeer of astrale vormen op aarde is mogelijk en komt tot stand door het ontladen van krachten, die in astrale vormen waren vastgelegd.

Incarnatie en reïncarnatie

Incarnatie betekent: het in een stoffelijke wereld als ego tot vormbeperkt bestaan en besef komen. Eventueel dus geboorte.

Reïncarnatie: een incarnatie, die echter niet de eerste is. Reïncarnatieleer: de stelling, dat een ego, dat in een enkel stoffelijk leven onvoldoende ervaringen heeft opgedaan om een geestelijk bestaan en groeien onbeperkt voort te zetten terug zal keren naar de materie om daar in stoffelijke vorm verdergaande ervaringen en erkenningen op te doen.

Karma

in feite het bereikte besef, dat wij geestelijk bezitten, wanneer wij op aarde inkarneren. Door dit besef worden wij bij de keuze van voertuig geleid en zullen wij zekere voorkeuren in het stoffelijk bestaan scheppen, welke tot bepaalde belevingen plegen te voeren.

Karma is geen onvermijdelijk noodlot, maar wel een bestaande geneigdheid.

Ectoplasma

Meestal verstaat men hieronder een soort halfstoffelijke uitwaseming van een mens, die zich onder omstandigheden tot een soort pode ken uitstulpen en dan voorwerpen kan verplaatsen, vormen kan aannemen en eventueel de geest de mogelijkheid kan geven zich aan de mensen ineen zichtbare vorm te manifesteren.

Wij in de Orde achten deze term in feite enigszins onjuist, omdat wij menen, dat hier geen afzonderlijk plasma optreedt, maar eenvoudig de levensenergie, die wij in alle cellen van een lichaam aantreffen, een vorm van fijnstoffelijke energie, die zowel bij de voortplanting als b.v. bij de celvernieuwingen in het lichaam een rol speelt.

Zo men al de speciale naam gebruikt, dient men te beseffen, dat zij eerder een afzonderlijke functie dan een op zichzelf staande kwaliteit aanduidt.

Zomerland

Is ook al een tem die door de geest vaak wordt gebruikt. Beschrijvingen daaraan verbonden doen vaak denken aan een soort V.V.V.-reclame. Het woord wil echter slechts een wereld aanduiden, waarin de vormen voor de daar levende entiteiten nog steeds zeer belangrijk zijn, zodat zij denkende in vormen, maar levende in een harmonische of lichte wereld, een voor hen harmonisch wereldbeeld zullen scheppen, waarin zij allen delen.

Dit wereldbeeld is dan vreugdig en omvat vaak idealen die op stoffelijke vormen gebaseerd zijn. De term zomer kan in dit verband gezien worden als aanduiding van het feit, dat het vertoeven in deze sfeer voor de geest in feite een rijpingsproces dient te zijn, vooraf, gaande aan een leren leven in meer werkelijk geestelijke sferen.

Schaduwland

Schaduw betekent beperking of afwezigheid danwel diffusering van licht. Degenen, die in een dergelijke sfeer vertoeven, hebben nog niet het vermogen verworven of aanvaardt zichzelf en hun nieuwe wereld en mogelijkheden geheel te aanvaarden. De vaagheid en schimmigheid die in het besef hierdoor ontstaat, maakt het hen vaak moeilijk kontakten te leggen, of een besef van eigen werkelijkheid en mogelijkheden te aanvaarden.

Men spreekt van deze toestand niet slechts als schaduwland of nevelland, maar duidt haar ook vaak aan met de term half duister.

Duistere sferen

in de ogen van de mensen, die deze term gebruiken vaak iets onaangenaams vol van vreemde vormen en kwellingen. In feite: er zijn geen duistere sferen, maar er bestaat zeker een duisterheid van besef. Wanneer ik zozeer aan mijzelf en bepaalde waanvoorstellingen omtrent of in verband met mijzelf gehecht ben, dat ik de werkelijkheid, waarin ook anderen kunnen werken en leven, niet of ternauwernood kan aanvaarden, ontstaat voor mij een isolement.

De pijnlijkheid, die niet ten onrechte met deze toestand verbonden pleegt te worden, vloeit voort uit de voor het ik voortdurend bestaande noodzaak erkenningen en beelden, of gedachten van anderen, af te wijzen en te verwerpen. De afweer tegen een meer objectieve realisatie van eigen wezen en mogelijkheden kan zover gaan, dat men zich zelfs voor grote delen van het eigen ik begint af te sluiten, tot men zelfs het besef van eigen bestaan dreigt te verliezen.

Ik ben mij er van bewust, dat deze omschrijvingen voor velen niet geheel aanvaardbaar zijn of te vaag blijven, om dat men nu eenmaal zich op aarde een andere voorstelling heeft gemaakt. Dit is vaak ook op ander terrein het geval. Wanneer wij in de orde b.v. spreken over de

Witte broederschap

gebruiken wij een term die vooral bij de theosofen veel besproken wordt. Wit betekent: lichtend, vanuit het licht werkende. Broederschap, betekent: groep van elkaar aanvaardende en met elkander verwante wezens.

De broederschap bestaat uit personen, die zowel in de stof als in verschillende sferen kunnen leven. Haar bestrevingen zijn: het werken met het goede, zoals de groep dit beseft en het verwezenlijken daarvan overal, ook op aarde.

Wat het verdere betreft: Ik meen dat het verder beter is te stellen: indien er een woord is, waarvan u de door ons toegekende betekenis wilt weten, zodat u ons woordgebruik beter kunt, volgen, noem het en ik zal trachten u een duidelijke omschrijving te geven van hetgeen wij hiermede bedoelen.

Zonde

Door een van onze broeders werd dit begrip eens omschreven als een gemiste kans. Voor ons betekent het over het algemeen: Het niet kunnen aanvaarden van een woord, daad of gedachte in jezelf, waardoor een strijdigheid met jezelf ontstaat. De zonde is dus over het algemeen geen kosmische waarde of wet, maar een in het ik gelegen besef, dat mits het verwonnen is, de zondigheid teniet doet.

Kunt u een omvatting van het begrip geest geven?

U wilt een omschrijving van dit begrip in technische zin?

Geest

Energie, t.a.v. de omgeving begrensd een zogenaamd besloten veld dus, terwijl daarbinnen potentiaal verschillen kunnen optreden, welke een reageren op invloeden (die buiten het ik-veld bestaan), mogelijk maken. Er is dus een proces van denken en reageren op deze wijze mogelijk.

Ziel

Ziel is niet omschrijfbaar, tenzij men vaag stelt: een kracht van niet nader te definiëren aard ineen mogelijk bestaande, maar zeker niet nader te definiëren vorm, die het ontstaan van krachten en begrenzingen in wel te definiëren vormen en verhoudingen mogelijk maakt.

Heeft bewustzijn een bijzondere belichaming nodig?

Indien bewustzijn wordt omschreven als het besef van eigen wezen en kwaliteiten, eventueel ook in het verleden, plus een besef van de buitenwereld, kan het overal bestaan waar een wisselwerking tussen een begrensd iets en een buitenwereld mogelijk is. Het bestaan van een geheugen is niet noodzakelijk, maar breidt de mogelijkheden van het bewustzijn wel uit.

In deze zin bestaat bewustzijn in elke geest en is daarin zelfs beter dan bij de mens, daar de mogelijkheden tot registreren en reageren, aanmerkelijk sneller en op hoger niveau te vinden zijn dan bij de stoffelijke mens. Zou men bewustzijn echter willen omschrijven als het in de hersenen vastgelegde geheel van referentiemogelijkheden, dan is het duidelijk, dat deze vorm van bewustzijn voor de geest niet bestaan kan, daar de geest bij haar denken niet meer aan biomechanische of biochemische processen gebonden is.

De geest heeft wel een geheugen, maar dit zou dan in vergelijkende termen kunnen worden aangeduid als een reeks van magnetische patronen, waardoor een vergelijken van alle inkomende prikkels en een samenvoegen van de inhoud van eigen ik voortdurend mogelijk blijft.

Intuïtie

Een niet beredeneerbaar erkennen of weten, waarbij men op grond van het onderbewuste, of hogere waarden als desnoods het eeuwige ik, tot reacties komt of keuzes, die, krachtens het redelijk gekende op dat ogenblik niet als redelijk kunnen worden beschouwd aan de hand van waarnemingen of besepte ervaringen en dus niet geheel verklaard kunnen worden.

Oneindigheid

Is een onomschrijfbaar iets, daar het weergeeft, dat alle eindigheden, dus grenzen en beperkingen, in een of meer opzichten ontbreken. Als zodanig een onvoorstelbaarheid, die slechts wordt gebruikt om het onkenbare uit te drukken, maar in zichzelf geen feitelijke, betekenis heeft, tenzij wij ons op het terrein van de wiskunde begeven, waar het een rekenkundige betekenis heeft.

Evolutie

Evolutie een stoffelijk begrip, een geleidelijke verandering of ontwikkeling van besef en vorm aangevende. In de hierbij bestaande stellingen neemt men vaak aan, dat in een evolutie elke vorm door een hogere trap van. dezelfde vorm zal worden opgevolgd, die in een geleidelijk proces ontstaat.

In de zin van geleidelijke ontwikkeling is dit echter niet juist, wanneer men evolutie als aanduiding van een ontwikkeling gebruikt, daar door omstandigheden bepaald - vaak zeer - plotseling veranderingen in vormen en vermogens ontstaan, terwijl op andere momenten de ontwikkelingen een lange tijd aan zichzelf gelijk blijven of zelfs devolueren.

Sprongmutatie is de werkelijke basis van het stoffelijk proces, dat men evolutie noemt.

God

het onbekende, waarvan wij het mogelijke bestaaninnerlijk aanvoelen, beseffen, of zelfs kernen, maar waaraan wij altijd weer zelf vorm, gestalte en eigenschappen toe zullen kennen, om zo het onbekende dichterbij te brengen en voor ons enigszins hanteerbaar te maken. God is een schijnbegrip, dat wij hanteren om te ontkomen aan een werkelijkheid, die wij niet kunnen, durven of willen omvatten.

Emotie

gevoelswaarde of wereld. In feite voor een mens een innerlijk oproer, dat verschuivingen in glandulaire afscheidingen kan veroorzaken en zo de beleving van bepaald de gebeurtenissen intenser maakt dan zonder dit ooit verwacht zou kunnen worden.

In feite kunnen wij dus zeggen, dat emotie een concentratie van eigen mogelijkheden binnen het menselijke lichaam in verband met een besef of gebeuren betekent, waardoor een sterkere fixatie van beelden, maar ook een sterkere projectie van de innerlijke toestand naar buiten toe en een gebruik van krachten mogelijk wordt.

Geestelijk gezien zouden wij hier kunnen zeggen: Emotie is een zodanige gerichtheid van eigen wezen, dat de uitwerking van al hetgeen op het wezen inwerkt of in het wezen plaats vind, een veel grotere waarde geeft. Hierdoor zal ook een sterkere en langduriger vastlegging in het geestelijk besef ontstaan.

Inspiratie

Inwerking van krachten, die men niet bewust kan kennen of juist omschrijven. Ook dus het onderbewustzijn of bovenbewustzijn en geestelijke inwerkingen, zo gericht op een eigen terrein, dat een tijdelijke overprestatie mogelijk wordt.

Wanneer er inspiratie is, kan men wel stellen: er zijn met het eigen denken of de eigen problematiek van de mens verwante wetenschappen, kwaliteiten, eigenschappen of belevingen elders aanwezig, die door de bestaande harmonie manifest kunnen worden in de mens en zo een geheel nieuw beeld of nieuwe mogelijkheden voor hem scheppen.

Verdraagzaamheid

betekent voor ons het vermogen anderen als gelijkwaardig te aanvaarden ondanks het feit, dat zij anders denken of zijn. Het betekent dat wij willen aanvaarden, dat anderen ook andere gedragsnormen en levensbeschouwingen huldigen als wij zelf. Het betekent voor ons echter niet, dat wij ons niet te weer zullen stellen wanneer anderen onze levensnormen aantasten.

Het betekent voor ons dus als begin een leven laten leven echter voerende tot een steeds verdergaand begrip voor de anderen, hun opvattingendenkwijzen en levenswijze, zodat wij tot

een steeds beter begrip voor die anderen zullen kunnen komen en op de duur zelfs werkelijke naastenliefde zullen leren kennen.

Gemeenschappelijk bewustzijn.

U bedoelt waarschijnlijk: **gemeenschappelijk bovenbewustzijn**. Dit is het totaal der denkwijzen en gedachten inhouden van het geheel der actieve mensheid plus mogelijke residuen van vroeger, welke voortdurend rond de aarde aanwezig zijn als een straling of wolk. Een ieder, die op een deel daarvan afgesteld raakt, zal daaruit inspiraties kunnen ontvangen en gegevens en mogelijkheden zal ontvangen, die hij, mits hij over voldoende bewuste referentiewaarden in zichzelf beschikt, dan ook zal kunnen gebruiken voor eigen doeleinden.

Vrijheid

het vermogen om je eigen leven te bepalen, zowel inhoudende het voor jezelf scheppen van rechten en verplichtingen, mits men deze rechten niet ten koste van anderen zal uitoefenen en de plichten niet als mede voor anderen bindend beschouwt.

Etherisch lichaam

Een lichaam van zeer fijne materie en energie, veel al met sterke levenskracht en in de meeste gevallen vergezeld van een astrale vorm, dat zowel op aarde als in nabij gelegen - sferen actief kan zijn. Het omvat een groot deel van de levensenergieën van het stoffelijk ik met daarnaast het gehele geestelijke ego, zover dit bewust is.

Ego

Ik-heid. De voorstelling, die men van zichzelf heeft plus het geheel van de mogelijkheden, die men in wezen bezit.

Het grotere ego is het ik, zoals het tijdloos, zoals het in God of het tijdloze bestaat, omvattende alle waarde die in de tijd tot het ik behoord hebben of zullen behoren. Beperkt Ego, de voorstelling, die men van het ik heeft met alle daarin tot uiting komende inhouden.

Entiteit

Entiteit of wezen: aanduiding van iets, dat besef heeft, waarbij de vorm en de toestand, waarin het leeft, verder voorlopig buiten beschouwing kunnen blijven.

Geloof

De aanvaarding van waarden, die men niet bewijzen of aantonen kan, maar innerlijk als juist meent aan te voelen, of voor zich als noodzakelijk gevoelt, om aan de onbekende werkelijkheid te ontkomen. Geloof is in vele gevallen een rationalisatie van eigen angsten, begeerten en vrezes, zodat men de eigen wijze van leven en denken kan blijven aanvaarden en zich met hogere machten daarin kan rechtvaardigen.

Instinct

Betekent, indien het woord juist wordt gebruikt: automatisme, waardoor de reacties van een lichaam op invloeden en toestanden van buitenaf bepaald worden zonder dat hierbij besef of bewuste overwegingen van node zijn. Verkeerdelijk wordt het vaak ook gebruikt, om alle wijzen van denken in niet menselijke en als lager beschouwde wezens aan te duiden bij dieren b.v. Wanneer een dier denkt, stelt men, dat het uit instinct handelt, ofschoon aangetoond kan worden dat het dier wel degelijk een vorm van redelijk overleg aan de hand van voorgaande ervaringen kent. Zoals men vaak bij een mens, wanneer deze instinctief reageert op omstandigheden, overleg eenvoudig stelt en meent, dat hij dus zeer bewust en menselijk heeft gehandeld.

Ik wil hieraan toevoegen, dat het werkelijke instinct erfelijk verworven wordt, zodat men in dit verband zou kunnen spreken van erfelijk ingelegde gedragspatronen, die een deel van het leven en de reacties op omstandigheden regeren.

Groepsgeest

Een groepsgeest is een entiteit, die zich bezighoudt met het vormen en ontwikkelen van een bepaalde soort of groep. Een dergelijke geest zal er dus belangbij hebben de instinctieve mogelijkheden van een bepaalde groep in een zekere te richting ontwikkelen. Het betekent echter niet, dat elke, instinctieve reactie afzonderlijk door de groepsgeest geleid of bepaald wordt. Het komt voort uit de ontwikkelde kerneigenschappen van de soort zelf.

Groepsincarnatie

Het gelijktijdig of bijna gelijktijdig incarneren van een reeks entiteiten die eens in stoffelijke vorm in gelijktijdig en veelal ook in dezelfde of soortgelijke omgeving bestaan hebben, Dit komt in vele gevallen voor, doordat degenen, die in een bepaalde periode leven onder gelijke omstandigheden van een gelijk peil van besef bereiken, zodat voor hen de noodzaak tot incarneren ongeveer gelijktijdig zal ontstaan, terwijl hun erkenningen van ongeveer gelijke aard waren, zodat zij in de meeste gevallen in dezelfde streken en omstandigheden zullen trachten te incarneren. Zij treffen elkaar dan in de stof vaak weer, zonder echter de bestaande gelijkheid of banden ook maar te vermoeden in de meeste gevallen.

Communicatie

De verbinding, die tussen wezens kan bestaan en een ongeveer juiste overdracht van wezensinhouden tussen hen mogelijk maakt. Onder mensen betekent het dus de mogelijkheid je werkelijke denkbeelden over te dragen en niet beperkt te blijven tot schematische voorstellingen, die voor velerlei interpretaties, ook van het bedoelde afwijkende, dus vatbaar zijn. Ik zou hier enkele noten bij willen plaatsen. Communicatie tussen mensen betekent dus een elkander wederzijds willen aanvaarden en begrijpen, desnoods met tijdelijke terzijde stelling van eigen vooropgezette denkbeelden en stellingen.

Het denken vanuit de ander maakt de bedoelingen van de ander duidelijker en de reactie van eigen ik op de werkelijke inhoud van de ander, uiteindelijk mogelijk.

Intellect

Betekent besef, maar wordt vaak gebruikt als een duur woord voor verstand, waarbij de betekenis van dit verstand meestal meer wordt beoordeeld aan de hand van het vermogen overal reeds bekende waarden en oordelen te reproduceren, dan aan de hand van het begripsvermogen en het vermogen zelfstandig en origineel te denken, of nieuwe denkbeelden producerende.

Karakter

Geaardheid van een wezen, de reacties op de buitenwereld omvattende, inclusief de instinctieve, plus neigingen, die door fouten in het lichaam of voorgaande belevingen meer blijvend zijn ontstaan.

Kun je de structuur van een karakter veranderen?

De structuur van een karakter is bijna onveranderlijk om de volgende redenen: De geaardheid, het karakter wordt naar buiten toe voor een deel bepaald door glandulaire balanties en imbalanties, Wanneer deze eenmaal aanwezig zijn, zal hierdoor de reactie op de buitenwereld reeds bepaald zijn en blijven ongeacht het verlangen van de mens daarin veranderingen aan te brengen. Het is een grondpatroon, waaraan hij niets kan doen, dat hij niet kan veranderen. Wel kan hij zijn karakter opgrond van zijn besef enigszins aanpassen aan besepte noodzaken en zelfs enigszins aan een verandering van omstandigheden.

Spreken wij over karakter in verband met de beïnvloeding door eigen geest, zo kunnen wij zeggen, dat de geest in de prenatale periode enige invloed kan uitoefenen op het uit de bestaande genetische mogelijkheden kiezen van alternatieve factoren. Hierdoor kan de geest dus aan delen van eigen wezen en denken bij de opbouw van het stoffelijke voertuig, vooral in het begin, een zekere nadruk geven. Is alles echter gefixeerd, dan kan de geest zelfs ook niets meer er aan veranderen.

Het karakter van de geest

De geest heeft geen karakter in de zin, waarin men dit woordstoffelijk gebruikt. Zij heeft een bewustzijn. De inhoud van dit bewustzijn bepaalt zowel haar werelderkenning als haar reactie op de wereld waarin zij leeft. Elke persoonlijkheid in de geest heeft dus wel een geheel eigen wijze van contact maken met werelden maar kan door nieuwe ervaringen of erkenningen eigen gedragspatroon opeens zonder, meer wijzigen. Dit is bij een mens op aarde niet mogelijk.

Tweelingzielen

Een op aarde veel misbruikt denkbeeld, dat meestal de ratificatie en verklaring moet betekenen van stoffelijke kontakten, die zonder een dergelijke uitvlucht moreel niet geheel aanvaardbaar zijn.

Men gaat bij deze voorstelling uit van het standpunt, dat twee zielen van het begin van de schepping zozeer voor elkaar bestemd waren, dat zij tot het einde der tijden elkander steeds weer zullen ontmoeten en elkaars aanvulling moeten vormen. Dit is onjuist. Men zou kunnen zeggen, dat als tweelingziel elke entiteit kan fungeren, die t.a.v. de imbalanties van eigen wezen en geestelijk besef een zodanige aanvulling vormt, dat een volledig samengaan mogelijk is, terwijl de waarde van de twee-eenheid groter is dan de waarde van de eenheden te samen, afzonderlijk gezien.

Liefde

Volgens mij een zodanige aanvaarding van de ander, anderen of het andere, dat men dit beschouwt als een projectie, een verlengstuk van het eigen ik en hierdoor in staat is eigen persoonlijke waarden tijdelijk of zelfs blijvend ondergeschikt te maken aan de liefde, die men in de ander erkent.

Mentaliteit

Geaardheid vanuit het denken. Het duidt dus de meest voorkomende instelling en denkwijze van de mens aan, waardoor zijn reactie op de wereld en zijn gedrag in de wereld mede bepaald zal worden. Een verkeerde mentaliteit is volgens de mensen dus een wijze van denken en reageren, die niet past bij het door de groep aanvaarde geheel van normen en juistheid.

Moraliteit

Reeks van opvattingen omtrent het gedrag ook wel zeden genoemd, voortkomende uit sociale noodzaken en eisen of geloofswaarden. Deze moraliteit heeft geen werkelijk kosmische betekenis en wijzigt zich in feite voortdurend, ofschoon men meestal weigert. dit te beseffen. Indien u mij toestaat een wat hatelijke omschrijving hieraan toe te voegen:

In vele gevallen is de moraliteit datgene, wat men van anderen verwacht en aan, anderen tracht te leren of op te dringen, terwijl men het voor zichzelf niet meer van node acht omdat men oud en wijs genoeg is om te beseffen, wat men doet.

Persoonlijkheid.

Zie ego of ik.

Wil

Een zodanig verlangen of begeren, met een voldoende nauwkeurige omschrijving gepaard gaande, dat het geheel van het wezen en zijn krachten daarop gericht kan worden. Willen is dus een begeren, dat de mens er toe brengt alle krachten in te spannen om het begeerde te bereiken, wat vaak maar niet altijd een verwezenlijking van het begeerde mogelijk maakt.

Goddelijke wil

De voorstelling, die de mens heeft van het goddelijke wezen en de daarin aanwezige drijfveren. In de meeste gevallen echter een menselijke interpretatie, die gebruikt wordt als uitvlucht, om eigen machteloosheid te ontvluchten door te stellen, dat de oorzaak een wil was, sterker dan de onze en ver verheven boven ons besef, zodat eigen streven en vermogen niet meer konden tellen. Soms ook een troost, wanneer men anderen met het onvermijdelijke wil verzoenen.

Dogma

Leerstelling die men anderen tracht op te leggen, zodat men de aanvaarding van een stelling van anderen eist, zonder dat men een bewijs voor de juistheid hiervan kan brengen. Een dogma is voor velen een uitgangspunt van alle denken en handelen, zodat men elke aantasting daarvan of zelfs elke kritische vraag in verband daarmee aanvoelt als een aantasting van eigen wezen geloof of zelfs eigen weten.

Demon

Indien een werkelijk wezen, entiteit waarvan waarden en levensdrang of gerichtheid niet parallel lopen met de menselijke bewustwordingsgang, zodat het optreden van een dergelijke wezen in de menselijke wereld gevolgen heeft, waardoor men het beschouwen zal als duivels van oorsprong. Uitgaande van de oude woordstam is dit echter onjuist. Demon is afgeleid van het Griekse demon, wat licht, ziel of innerlijk licht betekende. Het woord werd gebruikt om de kern van eigen persoonlijkheid plus alle verbindingen van die persoonlijkheid met sferen of al aan te duiden. Ook bij de Grieken werd deze invloed echter veelal gepersonifieerd.

❖ *Men spreekt altijd van waarde en waarden in de O.D.V. Kunt U dit begrip nader omschrijven?*

Waarden betekent niets anders dan feitelijke krachten of betekenis en danwel ten voordele van iets of iemand. Waarde geeft dus aan, b.v. in verband met de geest, dat dit. voor de geest een belangrijke zaak is, die voor het ik van de geest en de acties van die geest betekenis heeft, zo dat de geest hierin nieuwe mogelijkheden voor zich kan vinden of een bevestiging van eigen wezen hierin vindt. Stoffelijke waarden zijn voor ons de dingen of toestanden, waarin de stof zich werkelijk kan uiten, eigen mogelijkheden kan vergroten of eigen besef kan uitbreiden.

Ik meen, dat met deze voorbeelden het woord voldoende omschreven is.

Matrix

Matrix of moedervorm. Hieronder verstaat men b.v. een gietvorm, waarin b.v. spijs gevormd kan worden voor een klok. Dus een vorm, vaak van minder duurzame aard, waarin materie een vorm gegeven wordt of kan worden. Wij gebruiken het begrip matrix vaak i.v.m. de gedachte, omdat de gedachte een soortgelijke vormende invloed kan hebben voor astrale, materie en zo astrale, vormen tot stand kan brengen. En zoals het gevormde, b.v. metaal, in de gegeven vorm kan blijven voortbestaan, wanneer de moeder of gietvorm reeds lang vernietigd is, zo kunnen astrale vormen onder omstandigheden nog lang blijven voortbestaan, nadat de gedachte, die de astrale vorm eens bepaalde, reeds lang vergeten is.

Microkosmos

Term, die klein heelal, kleine wereld, of kosmos betekent. Men zou hierbij kunnen denken aan de wereld van de kleinste materiedelen, die het spel van sterren en planeten a.h.w. herhalen. In vele leringen zoekt men het echter wat hoger en beschouwt de mens als het middelpunt van de microkosmos. Hij is dan a.h.w. de microkosmische god als een weergave van de macrokosmische God, die alles, ook de mens, schept. Ik acht deze voorstelling, niet juist, maar zij wordt vaak aangehaald en stamt uit middeleeuwse wijsbegeerte.

Schepping

Volbrenging of vorming. Ook wel: het geschapene of gevormde. Opgemerkt zij, dat ook in ons woordgebruik schepping dus niet noodzakelijk een voortbrenging uit het niets inhoudt.

Het betekent wel, dat vormen of waarden worden geschapen, die zonder de actie van de schepper niet zouden bestaan. Spreekt men over de wereld als schepping, dan denken wij daarbij aan hogere wezens, die de mogelijkheden en vormen op deze aarde bepaald hebben je zou kunnen zeggen, dat de aarde dus in feite een kunstwerk is van de hand van een kunstenaar, die wij niet kennen.